

lig Nytte for den mindre Handlende her i Byen og ogsaa for Provindskjøbmændene, burde det formentlig efter Sagtyndiges Skjøn indrettes saaledes, at Bygningen kom til at indeholde et større Fællesrum, og dette Fællesrum skulde kunne udleies, om det skulde være timevis eller dagvis eller ganske kort til enkelte Kjøbmænds Benyttelse. Desuden burde ligeledes efter samme Skilbe, hvortil jeg støtter mine Oplysninger, men som er en saamestsigende Skilbe, disse Frilagere indeholde saa mange som muligt af mindre Rum, saaledes at Handlende kunde leie dem, hvis de vilde have hver sit Rum til egen Benyttelse, uden derfor at behøve at leie en saa stor Plads, som de have været nødt til før. Ved at lade Frilageret blive inddeelt i større Rum, som det nu foreslaas, vil man udelukke alle de Handlende, som kun have ganske kort Brug for Frilageret, og som skulle benytte Fællesrum, og derigjennem en stor Del Provinds-handlende, hvormod man atter begrundet de Handlende her i Byen, der kunne tage store Lagere op paa de andres Befordring, som kun have Brug for mindre separate Lagere. Alt dette er Grunden til, at man maa ønske selve Bygningen saaledes omendret, at den tilfredsstillende de Fordringer, jeg her har udtalt. Dette kan, efter hvad der paastaas, ikke ske i den af Regjeringen foreslaaede Bygning, fordi den efter Tegningerne og Planerne er forshnet med et vist Antal Vinduer og visse Vysforhold, som gjøre, at den ikke vil kunne bruges til en saadan forandret Frilagerbygning som den, jeg her har skitseret, men en hel anden Tegning vil blive nødvendig. Det er ogsaa tvivlsomt, om den hele store Plads vilde blive nødvendig, naar man gik til at lægge en anden Plan til Grund; men det skal jeg ikke bestemt udtale mig om. Det siges, at den Plads, der er foreslaaet fra Regjeringens Side, er tilstrækkelig, ja mere end tilstrækkelig, da den er overordentlig omfattende; men hvis den indre Ordning skal træffes som her omtalt, vil den dog forudsætte en anden Bygning. Nu kunde man ganske vist henstille til den ærede Finantsminister at gaa den Vej at lade den paa egen Haand; men alene efter Forhandlingen ved 3die Behandling vilde det være en ganske overordentlig Fremgangsmaade, som ikke i nogen Maade vilde være betryggende. Det vilde forudsætte en meget mere indgaaende Forhandling, end her kan føres i Salen, der er ingen Tvivl om, at der vilde blive Misforitaelser og ingen Sikkerhed for, at man fra nogen Side vilde blive tilfreds. Vi have derfor ment, at det var nødvendigt, at Sagen gjordes til Gjenstand for en ny

Drøftelse fra Administrationens Side, at hele Spørgsmaalet blev overveiet paant, og at der blev forelagt en anden Plan, der fikrede den mindre Kjøbmand den Udgang til Benyttelsen af Frilageret, som det er Hensigten fra vor Side at skaffe ham. Det vil ikke kunne ske her i Eftermiddag, og det er derfor nødvendigt at udstemme Forslaget her; men det betyder kun, at man fra alle Sider ønsker Sagen fremmet, saasnart som det kan ske, men selvfølgelig efter en Plan, som vi have set og billiget. Hermed har jeg omtalt de Ændringsforslag, som høre under det Affnit, der nu er Gjenstand for Forhandling, nemlig Finantsministeriet.

Scharling: Jeg maa meget bestemt modsigte den Paastand af den ærede Ordfører, at der skulde være en saadan Forbindelse mellem den foreslaaede Frilagerbygning og den paatænkte og foreslaaede Frihavn, at man ikke kan bevilge Pengene til Frilageret, før Frihavnsagen er afgjort. Det forekommer mig tværtimod, at i jo høiere Grad Frihavnsagen kan være tvivlsom eller i alt Fald være en Sag, der først senere kan gennemføres, desto mere paatrængende nødvendigt bliver det at faae Frilagerbygning. Dertil kommer, at der i Virkeligheden ikke godt kan være Tale om at lægge den andetsteds end foreslaaet, et Sted, som Rigsdagen selv har billiget, idet man jo har kjøbt den paagjældende Grund netop i dette Niemed. Derfor er det nødvendigt at tilveiebringe en Forbindelse mellem Frilager og Frihavn, maa det derfor være en Sag, som maa tages under Overveelse ved Frihavnsagens Behandling, men ikke ved Frilagerbygningens Behandling. Naar dernæst den ærede Ordfører anførte Realitetsgrunde for ikke nu at give den forlangte Bevilling, saa maa jeg i høi Grad beklage, at disse Indsigelser, som han gjorde sig til Tolk for, først ere fremkomne i den tolvte Time. Forslaget var opført paa Finantsloven ifjor, og ærede Medlemmer mindes vist, hvorledes det da ikke blev vedtaget, uagtet det var anbefalet af Finantsudvalget. Derefter var der god Tid i Løbet af hele Sommeren for dem, der havde Indsigelser at gjøre mod Planen, til at fremkomme med disse, og da Forslaget atter som frem paa den Finantslov, som fremlagdes i Oktober, saa laa der heri en forøget Opfordring for dem til at fremkomme med deres Indsigelser og begrundede dem. Dette er ikke slet, og nu i Marts Maaned at komme med saadanne Indsigelser, finder jeg usforsvarligt overfor alle dem, hvem denne Sag stærkt interesserer, og for hvem det er i høieste Grad ønskeligt, at Frilagerbygning-